

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobců: **a) Y. E., a b) E. E.**, zast. žalobkyní ad a) jako zákonnou zástupkyní, oba zast. Mgr. Vladimírou Zukalovou, advokátkou se sídlem v Brně, Jana Uhra 4, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2005, č. j. OAM-343/LE-01-07-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 13. září 2005, č. j. 46 Az 32/2005 – 23,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokátky Mgr. Vladimíry Zukalové **se určuje** částkou 2558,50 Kč, která jí bude vyplacena z účtu NSS do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se jako stěžovatelé včasnou kasační stížností domáhají, aby byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta žaloba podaná proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ze dne 22. 6. 2005, č. j. OAM-343/LE-01-07-2005, jímž nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), a nebyla na ně vztažena překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku podala zákonná zástupkyně jménem svým i nezletilého kasační stížnost, v níž především poukazuje na možnost udělení azylu z humanitárních důvodů a dále, že nebyla stěžovatelce doručena výzva podle § 51 s. ř. s. Soud měl rozhodnutí žalovaného

zrušit pro neúplné zjištění skutkového stavu, když chyběly důkazy, které by svědčily o tom, že stěžovatelé mají odůvodněný strach z pronásledování ze strany příbuzných zemřelého druhu a také proto, že sodu neměl dostatek podkladů pro správní uvážení ve věci azylu z humanitárních důvodů. Z obsahu správního spisu vyplynulo, že stěžovatelka opustila Mongolsko, protože nezvládala starat se o děti, resp. živobytí a vzdělání. Mladší syn trpí nemocí a ona chtěla pro něj lepší lékařskou péči. Neměla stálé zaměstnání a tak měla finanční problémy. Syn nedokáže našlapovat na chodidla, chodit po schodech a sám jít na toaletu. Jeho diagnóza je spastická epilepsie. Její druh jednou přišel domů se svým bratrem opilý a zvracel. Proto zavolala doktora a její druh byl převezen do nemocnice, kde zemřel. Druhovi příbuzní jí vyčítali jeho smrt.

Žalovaný ve svém vyjádření mimo jiné uvedl, že skutečnost, že rodina stěžovatelky neměla takové finanční prostředky, které by zcela hradily léčbu jejího syna ještě není důvodem aplikace § 14 zákona o azylu. Stěžovatelka měla nárok na příspěvek na postižené dítě a taktéž v zemi původu existuje možnost vzdělání pro postižené děti. Neudělení humanitárního azylu tak považuje za dostačující.

V souladu s ust. § 109 odst. 3 s. ř. s. je Nejvyšší správní soud vázán důvody kasační stížnosti; to neplatí, bylo-li řízení před soudem zmatečné /ust. § 103 odst. 1 písm. c) cit. zák./ nebo bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, anebo je-li napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné /ust. § 103 odst. 1 písm. d) cit. zák./, jakož i v případech, kdy je rozhodnutí správního orgánu nicotné. Ke skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 109 odst. 4 s. ř. s. nepřihlédne.

V souladu s ust. § 109 odst. 3 s. ř. s. je Nejvyšší správní soud vázán důvody kasační stížnosti; to neplatí, bylo-li řízení před soudem zmatečné (ust. § 103 odst. 1 písm. c) cit. zák.) nebo bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, anebo je-li napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné (ust. § 103 odst. 1 písm. d) cit. zák.), jakož i v případech, kdy je rozhodnutí správního orgánu nicotné. Ke skutečnostem, které stěžovatelka uplatnila poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 109 odst. 4 s. ř. s. nepřihlédne. Skutkovým základem pro rozhodnutí kasačního soudu se tedy mohly stát pouze skutečnosti a důkazy, které byly uplatněny před soudem, který vydal napadené rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížnosti napadené rozhodnutí Krajského soudu v Praze v mezích důvodů uplatněných ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Tvrzenou nezákonnost podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. spatřuje stěžovatelka v nesprávném posouzení právních otázek soudem v předcházejícím řízení, když zpochybňuje závěr soudu i správního orgánu o tom, že důvody jí uplatňované neodůvodňují aplikaci § 12 písm. b) zákona o azylu. Předmětné ustanovení soudního řádu správního se týká nesprávného právního posouzení věci soudem v předcházejícím řízení spočívající buď v tom, že na správně zjištěný skutkový stav je aplikována nesprávná právní věta nebo je sice aplikována správná právní věta, ale tato je nesprávně vyložena. Vztah mezi skutkovým zjištěním a právním posouzením lze charakterizovat tak, že jde o aplikaci právní normy na konkrétní případ nebo situaci.

Stěžovatelka napadá rozhodnutí soudu prvního stupně z důvodu nedostatečného způsobu provedení dokazování ve smyslu § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. K tomu soud upomíná, že skutková podstata, z níž správní orgán vycházel v napadeném rozhodnutí, je se spisy v rozporu, pokud skutkový materiál, jinak dostačující k učiněnému správnému skutkovému závěru, ve spisu obsažený, vede k jiným skutkovým závěrům, než jaký učinil rozhodující orgán. Skutková podstata nemá oporu ve spisech, chybí-li podklad pro skutkový závěr učiněný rozhodujícím orgánem, resp. je nedostačující k učinění správného skutkového závěru. Z textu kasační stížnosti však nelze zjistit, jakými konkrétními vadami mělo trpět řízení před správním orgánem, pro které měl soud napadené rozhodnutí zrušit a které stěžovatelka v řízení před tímto soudem uplatnila. Soud neshledal pro výše uvedené nic, co by svědčilo pro důvod pro podání kasační stížnosti dle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Důvod pro podání kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., totiž nepřezkoumatelnost, spočívá v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Námitka uplatněnou v tomto ohledu neshledal Nejvyšší správní soud opodstatněnou, když její konstatování zůstalo pouze v obecné rovině. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného je dostatečně srozumitelným a přesvědčivým způsobem odůvodněno, pro stěžovatelku z něj zcela jasně vyplývá, z jakých skutečností správní orgán a následně i soud vycházely a jakými právními úvahami se při rozhodování řídily.

Soud I. stupně byl při posuzování zákonnosti rozhodnutí žalovaného správního orgánu vázán v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. rozsahem a důvody opravného prostředku, které stěžovatelka uvedla, přičemž vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Ze zprávy MV ČR – odboru lidských práv vyplývá, že v Mongolsku není zdravotní péče bezplatná. Ovšem za děti a mládež do 18 let, osoby tělesně postižené hradí zdravotní pojištění stát.

K procesní námitce stran výzvy podle § 51 s. ř. s. Nejvyšší správní soud připomíná, že poučení o procesních právech a povinnostech bylo stěžovatelce doručeno do B. p. B., ovšem stěžovatelka zásilku nepřevzala.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že nebyly zjištěny vytýkané vady správního řízení, pro které měl soud I. stupně napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit. Pokud se po přezkoumání rozhodnutí správního orgánu v intencích soudního řádu správního, onen soud ztotožnil se závěry obsaženými v rozhodnutí žalovaného, když tyto závěry shledal správnými, nezbylo mu, než žalobu proti rozhodnutí správního orgánu zamítnout.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že důvody uvedené v kasační stížnosti stěžovatelem podřazené pod ust. § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., nebyly prokázány, a proto podanou kasační stížnost podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

Soudem ustanovenému advokátovi byla odměna za dva úkony stanovena podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 68/2003 Sb. ve výši 2x1000 Kč a náhrady hotových výdajů 2x75 Kč dle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky a DPH ve výši 408,50 Kč. Žalovanému, který byl v řízení úspěšný, náklady řízení nevznikly, resp. je neúčtoval. Proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 27. září 2006

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu